

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce:

sídlem

proti

žalovanému: **Specializovaný finanční úřad**
sídlem náby. Kpt. Jaroše 1000/7, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2019, č.j. 101875/19/4300-12715-711093

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 15. 8. 2019, č.j. 101875/19/4300-12715-711093 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl námitku žalobce ze dne 21. 5. 2019 podanou dle ust. § 159 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

předpisů (dál jen „daňový řád“), v níž žalobce brojil proti Sdělení žalovaného k výzvě k vrácení finanční hotovosti ze dne 14. 5. 2019 č.j. 67809/19/4300-12715-71093 (dále též „Sdělení k výzvě k vrácení finanční hotovosti“).

- 2 Na základě obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným Městský soud v Praze stručně shrnuje, že posuzované věci předcházelo daňové exekuční řízení proti daňovému dlužníku [REDAKCE] (dále jen „daňový dlužník“), v němž žalovaný jako příslušný správce daně exekučním příkazem ze dne 27. 3. 2018 nařídil daňovou exekuci prodejem movitých věcí k vymození neuhrazené pokuty a nákladů řízení v daňovém řízení. Pokuta byla daňovému dlužníku uložena rozhodnutím žalovaného ze dne 20. 12. 2016 a byla potvrzena rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 7. 2017.
- 3 Žalovaný provedl v rámci této daňové exekuce dne 31. 5. 2018 soupis věcí k vymození nedoplatků daňového dlužníka, a to v prostorách provozovny patřící žalobci, ke měl daňový dlužník umístěno osm kusů „kvízomatů“. Do soupisu věcí žalovaný zahrnul mimo jiné finanční hotovost v celkové výši 480.098 Kč, stvrzenkou pak potvrdil převzetí sepsané finanční hotovosti ve výši 435.522 Kč. Žalobce podal dne 12. 6. 2018 návrh na vyloučení majetku – finanční hotovosti ve výši 435.522 Kč z daňové exekuce, tvrdil, že mu svědčí právo k finanční hotovosti nepřipouštějící provedení exekuce. Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 8. 2018 žalobcův návrh na vyloučení finanční hotovosti z daňové exekuce zamítl pro neusnesení důkazního břemene o vlastnictví finanční hotovosti žalobcem. Žalobce podal proti rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 odvolání, které žalovaný postoupil k rozhodnutí Odvolacímu finančnímu ředitelství.
- 4 Rozsudkem ze dne 14. 11. 2018 č.j. 22 Af 83/2017-88 Krajský soud v Ostravě zrušil rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 7. 2017 potvrzující uložení pokuty daňovému dlužníku. Dne 4. 1. 2019 vydalo Odvolací finanční ředitelství nové rozhodnutí o odvolání, v němž opět potvrdilo rozhodnutí o uložení pokuty ze dne 20. 12. 2016. Dne 18. 1. 2019 žalovaný z moci úřední rozhodl, že daňová exekuce prodejem movitých věcí nařízená exekučním příkazem ze dne 27. 3. 2018 se zcela zastavuje. Dne 25. 3. 2019 pak Odvolací finanční ředitelství rozhodlo o zastavení výše uvedeného řízení o odvolání žalobce ze dne 2. 8. 2018 proti rozhodnutí o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce.
- 5 Výzvou ze dne 3. 4. 2019 žalobce vyzval žalovaného k vrácení finanční hotovosti ve výši 435.522 Kč, neboť finanční hotovost nenáležela do majetku daňového dlužníka a žalovaný ji s ohledem na zastavení řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce zadržuje neoprávněně. Žalovaný reagoval Sdělením k výzvě k vrácení finanční hotovosti. Odkázal v něm na rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 25. 3. 2019 a uvedl, že k finanční hotovosti sepsané v rámci daňové exekuce svědčí vlastnické právo daňovému dlužníkovi, tzn. daňovému dlužníku výše uvedeného správce daně, nikoliv žalobci, a proto nemohl uvedené výzvě vyhovět. Žalobce podal dne 21. 5. 2019 námitku proti Sdělení k výzvě k vrácení finanční hotovosti, a o námitce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku.
- 6 V napadeném rozhodnutí žalovaný po sumarizaci skutkového stavu a procesních postupů v dané věci předeslal, že rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 o návrhu na vyloučení majetku

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

z daňové exekuce nabylo právní moci spolu s právní mocí rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení. Rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 nebylo zrušeno ani změněno a žalovaný je svým vlastním rozhodnutím vázán. Samotné zastavení daňové exekuce pak nemělo podle názoru žalovaného na rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 vliv, neboť k zastavení daňové exekuce došlo až po vydání tohoto rozhodnutí. Zastavení daňové exekuce má přitom účinky ex nunc, nikoli ex tunc, neboť míří do budoucna v tom smyslu, že v zastavené daňové exekuci nebude dále pokračováno. Samotná právní moc rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 pak není závislá na právní moci rozhodnutí o pokutě.

- 7 K žalobcově žádosti o vydání finanční hotovosti, kterou žalovaný dne 31. 5. 2018 pojal do soupisu v rámci tehdy probíhající daňové exekuce, žalovaný uvedl, že finanční hotovost zahrnul do soupisu movitých věcí, neboť nebylo v době provádění soupisu a ani v rámci následného probíhajícího exekučního řízení prokázáno, že se nejedná o finanční prostředky daňového dlužníka, přičemž při soupisu přítomný jednatel žalobce byl správcem daně řádně poučen o postupu při vyloučení věcí z daňové exekuce, což je zaznamenáno v protokolu o soupisu. S předmětnou finanční hotovostí pak bylo naloženo ve smyslu ust. § 177 odst. 1 daňového řádu a ust. § 333 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, jako s výtěžkem prodeje, tj. byly složeny na účet žalovaného a ve smyslu ust. § 150 odst. 5 daňového řádu přijaty a ke dni 31. 5. 2018 zaevidovány na osobní depozitní účet daňového dlužníka, odkud byly ke stejnému dni převedeny na osobní daňový účet daňového dlužníka na úhradu vymáhaných daňových nedoplatků. Předmětnou hotovostí (tj. bankovkami a mincemi) již žalovaný nedisponuje.
- 8 V důsledku toho, že původní exekuční titul pozbyl v souvislosti s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 11. 2018 č.j. 22 Af 83/2017-88 právní moci, a tudíž i vykonatelnosti, což dne 18. 1. 2019 vedlo k zastavení daňové exekuce, se výše uvedená vymožená částka evidovaná v té době již na osobním daňovém účtu daňového dlužníka stala ve smyslu ust. § 254 odst. 4 daňového řádu přeplatkem na osobním daňovém účtu daňového dlužníka. Nešlo však o vratitelný přeplatek, žalovaný u daňového dlužníka evidoval nyní již opět splatný nedoplatek z titulu rozhodnutí o pokutě, které nabylo právní moci spolu s novým rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 4. 1. 2019. Předmětná částka tak i nadále zůstala a zůstává platbou použitou na úhradu daňových dluhů daňového dlužníka. Žalovaný uzavřel, že tak nemohl námitce žalobce vyhovět a předmětnou finanční hotovost mu vydat.
- 9 Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.
- 10 Žalobce v ní zrekapituloval dosavadní průběh daňových řízení a v první žalobní námitce namítl, že považuje za nesprávné právní posouzení žalovaného, pokud tento odmítl vydat žalobci finanční hotovost z důvodu existence pravomocného rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 o zamítnutí návrhu žalobce na vyloučení finanční hotovosti z daňové exekuce a dovodil své oprávnění nakládat s finanční hotovostí jako s finančními prostředky daňového dlužníka. Žalobce považuje naopak za správnou argumentaci Odvolacího finančního ředitelství uvedenou v rozhodnutí ze dne 25. 3. 2019, kterým bylo zastaveno řízení o odvolání žalobce, podané proti rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vyloučení finanční

hotovosti z daňové exekuce. Žalobce se ztotožnil s Odvolacím finančním ředitelstvím v tom, že zastavením exekučního řízení skutečně odpadl důvod rozhodování o vyloučení finanční hotovosti z daňové exekuce, neboť tato finanční hotovost již nebyla daňovou exekucí postižena. Z tohoto důvodu je třeba hodnotit rozhodnutí o tom, zda se finanční hotovost vylučuje z exekuce, za nadbytečné. Neztotožňuje se však již s právní argumentací žalovaného, podle které zastavení odvolacího řízení má ten následek, že jeho rozhodnutí o zamítnutí návrhu na vyloučení finanční hotovosti je v právní moci. Z této právní moci žalovaný nesprávně dovodil, že je pravomocně rozhodnuto o tom, že finanční hotovost je ve vlastnictví daňového dlužníka. Dle žalobce naopak zastavením exekuce zanikla všechna rozhodnutí související s exekucí, neboť ztratila svůj právní podklad, a takovým rozhodnutím je i rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl návrh žalobce na vyloučení finanční hotovosti z exekuce. Z tohoto důvodu nelze toto rozhodnutí považovat za pravomocné, ale naopak za zaniklé.

- 11 V druhé žalobní námitce žalobce namítl, že i kdyby byl názor žalovaného o právní moci rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 správný, pak by to znamenalo pouze to, že finanční hotovost není vyloučena z exekuce. Protože však byla exekuce zastavena, je takové rozhodnutí bez významu. Nebylo by možné z právní moci takového rozhodnutí dovozovat, že finanční prostředky jsou ve vlastnictví společnosti daňového dlužníka. Tato skutečnost by ze závazného výroku rozhodnutí nevyplývala. Vlastnictví finanční hotovosti tak měl žalovaný posuzovat znovu na základě podání žalobce ze dne 3. 4. 2019. Žalovaný se však odmítl posuzováním vlastnictví finančních prostředků zabývat a uzavřel, že již o vlastnictví bylo pravomocně rozhodnuto jeho rozhodnutím, kterým zamítl návrh žalobce na vyloučení finanční hotovosti z exekuce. Žalovaný se tedy s žalobcem tvrzenými skutečnostmi, o které opírá svoje právo na vrácení finanční hotovosti, nezabýval, nehodnotil je a ani jinak se s nimi nevypořádal. Žalobce byl tak zkrácen na svých právech.
- 12 Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Vzhledem k podobnosti žalobních a odvolacích námitek odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a věcně se vyjádřil stejně jako v napadeném rozhodnutí.
- 13 Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
- 14 Městský soud v Praze o věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci řízení přes výzvu soudu nevyjádřili svůj nesouhlas s projednáním věci bez jednání, jejich souhlas je tak presumován (ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.).
- 15 Při přezkumu napadeného rozhodnutí městský soud vyšel zejména z následující právní úpravy.
- 16 Podle ust. § 159 odst. 1 daňového řádu proti úkonu správce daně při placení daní, nejde-li o rozhodnutí, u kterého zákon připouští podání odvolání, může osoba zúčastněná na správě

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

daní uplatnit námitku ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se o úkonu dozvěděla. Vyrozmívá-li správce daně osobu zúčastněnou na správě daní o úkonu při placení daní, proti němuž lze uplatnit námitku, poučí ji současně o možnosti jejího uplatnění.

- 17 Podle ust. § 159 odst. 2 daňového řádu námitka se podává u správce daně, který úkon provedl.
- 18 Podle ust. § 159 odst. 3 daňového řádu správce daně námitku posoudí a rozhodne o ní. Vyhoví-li námitce v plném rozsahu, napadený úkon zruší, a vyhoví-li námitce částečně, napadený úkon změni nebo zjedná nápravu jiným způsobem. Neuzná-li správce daně oprávněnost v námitce uplatňovaných důvodů, námitku rozhodnutím zamítne. Rozhodnutí, kterým je námitce v plném rozsahu vyhověno, se neodůvodňuje.
- 19 Podle ust. § 179 odst. 1 daňového řádu po nařízení daňové exekuce správce daně na návrh osoby, které svědčí právo k majetku nepřipouštějící provedení exekuce nebo osoby, které je exekučním příkazem ukládána povinnost ohledně takového majetku, popřípadě z moci úřední, rozhodnutím vyloučí z daňové exekuce majetek, kterému svědčí právo nepřipouštějící provedení exekuce; příjemcem tohoto rozhodnutí je dlužník a další osoby, které podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.
- 20 Podle ust. § 181 odst. 2 písm. b) daňového řádu správce daně na návrh příjemce exekučního příkazu nebo z moci úřední daňovou exekuci zcela nebo zčásti zastaví, pokud odpadl důvod, pro který byla daňová exekuce nařízena.
- 21 Podle ust. § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže se řízení stalo bezpředmětným.
- 22 Podle ust. § 103 odst. 1 daňového řádu rozhodnutí, které je účinné a proti kterému se nelze odvolat, je v právní moci.
- 23 Pro řádné uvážení o první žalobní námitce, v níž žalobce nepovažuje prvostupňové rozhodnutí o finanční hotovosti z daňové exekuce za pravomocné, naopak jej považuje za zaniklé, je potřebné poukázat na obsah rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 25. 3. 2019 a posoudit jeho povahu. Odvolací finanční ředitelství ve svém rozhodnutí zvolilo postup podle ust. § 106 daňového řádu, jenž upravuje postup správního orgánu v situacích, brání-li přezkumu napadeného rozhodnutí určité procesní překážky, pro něž je namíste řízení zastavit. Odvolací finanční ředitelství ve smyslu ust. § 106 daňového řádu zastavilo toliko řízení o odvolání, nezvolilo postup podle ust. § 116 odst. 1 písm. b) daňového řádu, dle kterého odvolací orgán napadené rozhodnutí zruší a zastaví řízení. Řečeno explicitně, Odvolací finanční ředitelství nepřistou pilo k zrušení prvostupňového rozhodnutí. K povaze posuzovaného rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství pak městský soud uvádí, že rozhodnutí nabylo právní moci a je tedy účinné a konečné, neboť právní moc uvedeného rozhodnutí indikuje jeho formální nezměnitelnost a závaznost. Věc tak nemůže být znovu projednána v jiném řízení a rozhodnutí je závazné pro všechny orgány veřejné moci, včetně Městského soudu v Praze.

- 24 Lze tedy shrnout, že prvostupňové rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 o zamítnutí návrhu na vyloučení finanční hotovosti z daňové exekuce nebylo pravomocným a pro soud závazným rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství zrušeno, ani nebylo žádným jiným zákonným způsobem odstraněno. Vzhledem k uvedenému se stalo prvostupňové rozhodnutí pravomocným a účinným podle ust. § 103 odst. 1 daňového řádu. První žalobní námitka tedy není důvodná.
- 25 V druhé žalobní námitce žalobce namítá, že z právní moci rozhodnutí o návrhu na vyloučení finanční hotovosti z daňové exekuce nevyplývá, že dotčená finanční hotovost je ve vlastnictví daňového dlužníka. Podle přesvědčení Městského soudu v Praze z právní moci rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 o návrhu na vyloučení finanční hotovosti z daňové exekuce především vyplývá, že v řízení nebylo prokázáno vlastnické právo žalobce. Z obsahu dotčeného rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 jednoznačně plyne, že žalobci vlastnické právo nesvědčilo, neboť při daňové exekuci během soupisu finanční hotovosti obsluha předmětné provozovny o sporné finanční hotovosti tvrdila, že se jedná o částky určené na výplaty odměn z kvízomatů. Přítomný jednatel žalobce výpověď obsluhy svým podpisem stvrdil, nerozporoval ji ani po poučení o postupu při vyloučení věci z daňové exekuce. Důkazy předložené v řízení o vyloučení finanční hotovosti z daňové exekuce, které měly dokladovat tvrzení žalobce o tom, že finanční hotovost byla částečně splacenou zápůjčkou společností [REDAKCE] vůči žalobci, byly žalovaným shledány nezpůsobilými k důkazu pro svoji neúplnost, ostatně ani tvrzení o zápůjčce samotné nebylo v řízení žalobce prokázáno.
- 26 Žalovaný tedy na základě uvedeného pravomocného rozhodnutí ze dne 2. 8. 2018 s předmětnou finanční hotovostí zacházel správně tak, že patří daňovému dlužníku. Žalovaný správně finanční hotovost připsal na daňový účet daňového dlužníka a zaevidoval ji jako přeplatek na osobním daňovém účtu dle ust. § 254 odst. 4 daňového řádu. Jiný postup ve věci nepřicházel v úvahu; pokud by žalovaný finanční hotovost vydal žalobci, jednal by bez právního důvodu.
- 27 Městský soud v Praze tedy neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nesprávné po právní stránce; námitky žalobce tak nejsou důvodné. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.
- 28 O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. září 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu